

ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ

DOBROUDJANSKY GLASS

ОРГАНЪ НА ВЪРХОВНИЯ ДОБРУДЖАНСКИ КОМИТЕТЪ.

= Урежда редакционенъ Комитетъ =

АБОНАМЕНТЪ:
ЗА БЪЛГАРИЯ ГОДИШНО 20 ЛЕВА.
6 МЪСЕЦИ 12
ЗА СТРАНСТВО 1 година 40

Единъ брой 20 ст.

Телефонъ на редакцията № 368.

ЗА ОБЯВЛЕНИЯ се плаща по споразумѣние.
Адресъ: в „ДОБРУДЖАНСКИ ГЛАСЪ“ — площадъ
ооо „ЧЕРНА ДЖАМИЯ“ № 5. ооо
ИЗЛИЗА ВТОРНИКЪ И ПЕ ТЪКЪ
РЪКОПИСИ НЕ СЕ ВРЪЩАТЪ.

и. Георгиев.

Отчаяние или надежда?

Днешния моментъ се характеризира пълното безопитие на България да се оправя съ онова тежко положение, което и си остава резултатъ на мировия катаклизъмъ.

Ние се хвърлихме въ огненитѣ езици и войната не отъ желание да показваме неумството на нашитѣ мусци, не да манипулираме силата на българския юмрукъ. Ние воювахме за обединението на разкъсанитѣ български части, за свободата и независимостта на българщината, за самоопредѣленieto и волния животъ на Македония, Добруджа и Тракия. Познава ли нѣкой по-възвишенъ идеалъ отъ тоя? Не. Нашитѣ учители, именититѣ държавници, учени и общественици отъ колегитѣ, ни научиха да обитаме, да такамъ, да цѣнимъ тия велики придобивки на демокрацията и културата. Въ своитѣ трактати, статии и излизания, тѣ ни подготвиха, че робството, оковитѣ, потиснителството и грабежитѣ сж отживѣла форма, че правото на всеки народъ — да нарежда самъ работитѣ си, е право неотемлено, че вепчки, които показватъ това право вършатъ велико прѣсѣжление, велика

неправда.

Такова прѣсѣжление, такава неправда се изсипа върху изстрадалата снага на България. Добруджа стече, Македония изнемогна, Тракия е въ клѣщи. Гдѣ сж великитѣ принципи на свѣтовната демокрация? Гдѣ е новиятъ животъ, животътъ на правото, правдата, справедливостта?

Всичко било манифестация на думи, на празни декларации, на пусти излияния.

И днесъ свѣта е обвятъ въ трауръ, и днесъ свѣтътъ се къпи въ сълзи, и днесъ проклятията се надигатъ, и днесъ вълната на недоволствата и несигурността, робителства се шири,

Да се отчаяваме ли? Каква полза. Ние трѣбва да свикнемъ съ досегашнитѣ приеми и, съобразно тѣхъ, да направяваме бждашата си работа.

Но прѣди всичко: спокойствие, ентузиазмъ и вѣра въ бждашето на българщината, която е вжждала и прѣживявала чернитѣ дни на еничеритѣ и даялтѣ и не пропадна.

Писмо изъ вжтрѣшността.

Бѣжанци, не се отдавайте на примамки!

Поласканъ, че нѣкои бѣжанци — добруджанци сж се завърнали по домоветѣ си, безъ до сега романскитѣ власти да сж посѣгнали на тѣхъ, бѣжанецътъ Костадинъ Кърмъж Димитровъ отъ гр. Тутраканъ, жененъ въ с. Висквой, на 1 т. м. рѣшилъ да си отиде въ село, или, ако оставянето му въ село е невъзможно, да прибере семейството си и мине пакъ отсамъ. Обаче, току що пристигналъ въ дома си — с. Висквой, бива издеднатъ отъ романскитѣ власти, заграденъ и тежко раненъ. Отнсенъ въ тутраканската болница, следъ тижки мъжки, умира. Клетата му майка, която дошла да го оплаква, била отблъсната, понеже, макаръ и майка, не трѣбала да оплаква единъ ноцъ (разбойникъ).

Бѣжанци, не се отдавайте на примамки!

Свещ. Бяновъ.

Изъ живота въ Добруджа

Романцитѣ обстрѣлватъ — пожарятъ български села.

На 13 сръщю 14 октомври прѣзъ ноцта се откраднаха воловетѣ на Керимъ Аймедовъ когато стопанина имъ следелъ крадцитѣ около селото Кючукъ Ахмедъ (ювопазарска околия), крадцитѣ сж го заблъзвали че ги следи и стреляли по него като заминавали къмъ границата, не се минало много, гръмватъ залпомъ около 50 вистрела на два пъти отъ границата върху селото Кючукъ Ахмедъ и куршуматѣ пронизватъ къщата на Салимъ Чаушъ и др., селянитѣ изплашени скрили се въ избитѣ. Сутринята романскитѣ войници прѣснали слухъ, че болшевикитѣ ги нападали.

Нѣ 18 сръщю 19 октомври по средъ ноцъ романскитѣ войници отъ пограничитѣ постове срещу селата Гюкче Дюмекъ и Капуджи Махле отариха огънь сръщю селата. Почнаха посръждъ ноцъ да се хвърлятъ ракети, бомби, стрѣлятъ пушки и картечници по направление къмъ селата Капуджи Махле и Гюкче Дюмекъ, селянитѣ се непокрива изъ мазитѣ и траповетѣ, стрѣлнянето продължава до сутринята, заставата на Дюлекитѣ която е била въ с. Владимирово — се намѣрило въ чудо, тревога и бегство, заставятъ владимировци. Всички да задрѣгнатъ каруцитѣ си и да каратъ войницитѣ на границата която е на единъ километъръ до селото. Когато двамата жители отъ Владимирово Вълчо Янковъ и Иванъ Георгиевъ закаралъ войницитѣ до поста, постовитѣ войници почнаха да ги псуватъ защо не карали бърже каруцитѣ та да стигнатъ на врѣме войницитѣ. Отъ резултата на голѣмата трѣвога се указа, че биволитѣ отъ близкото село сж отишли въ необраната близо до постоветѣ царевича да ядѣтъ шума и часовая отъ поста предава по телефона до другия постъ че болшевикитѣ добруджанци идатъ и така се почва стрѣлянето.

23 окт. 1919 г. с. Гюкче Дюмекъ.
Н. Янакевъ.

Вѣшна хроника

„Адеварулъ“, папие: „Свѣщаняята около министерската криза устно продължаватъ. Центрътъ на новитѣ комбинации е Маниу. Отъ друга страна се съобщава, че въ Трансилвания е откритъ заговоръ отъ чиновници, които искатъ разтурянето на Трансилванския народенъ съвѣтъ и безусловното присѣдиняване на Трансилвания къмъ Романия. Това уложива кризата и дава поводъ на трансилванския печатъ да осжда политиката на Романия. Тѣ обвиняватъ послѣдната, че иска да поглъне новитѣ области, като унищожи гаранцитѣ за тѣхвата самостоятелностъ.“

„Енформационъ“ печатъ интересна кореспонденция отъ Кишеникъ отъ своя кореспондентъ Жанъ Брюларъ, въ която, между другото, се казва:

„Извѣстиятъ Сватулъ Царей, мѣстенъ съвѣтъ, гласува унията на Бесарабия съ Румания, но населението твърди, че той съвѣтъ не изразява народното желание. А въ разговоръ съ мене, колко пъти политически лица или членове на бившия общински съвѣтъ ми напомниха официалнитѣ декларации, които френския посланикъ въ Романия Сентъ Олеръ е правилъ, наскоро слѣдъ влизането на романскитѣ войски. За да успокои населението, той съобщилъ отъ свое име и отъ името на прѣдставителитѣ на съюзнитѣ сили, че влизането на романскитѣ войски въ Бесарабия не би могло да има влияние нито върху сегашната политика на страната, нито върху опрѣдѣленето на по-нататѣшната ѣ сж „ба“.

Ивъ Бесарабия като въ Добруджа.

А. И. Крупенски, делегатъ отъ Бесарабия въ Парижъ, направила отъ тамъ на влизания въ Прага в. „Слав. Заря“ едно писмо, отъ което правимъ слѣднитѣ извадки: „Романцитѣ захва Бесарабия прѣзъ януари 1918 г., подъ прѣдлогъ, да я спасятъ отъ болшевикската революция и дадоха формални обѣщания да я изправятъ незабавно слѣдъ възстановяването на реда. Обаче тѣ не само не възстановиха реда въ Бесарабия, но, наопаки, докараха страната въ пълненъ икономически упадъкъ у окончателно я разориха.

Никога Бесарабия не е страдала отъ такъвъ административенъ произволъ, отъ таква пълно отсъствие на правни норми, отъ таква безжалостни реквизиции, както откакъ я управляватъ „братята романи“.

И не само бесарабцитѣ протестираатъ противъ романската окупационна политика: всички чужденци, които сж били напосяждъ въ Бесарабия, сж възмутени отъ държавното на романскитѣ власти спрѣмо местното население.

Съ какво се обяснява тежкото положение на Бесарабия подъ романското управление? Най-общата причина, разбира се, е липсата на добра администрация у романцитѣ, че всичкитѣ ѣ чиновници живятъ въ сж навикнали да живятъ съ подкупъ, че романското офицерство, въ голѣмото си мнозинство е деспотично и свикнало на грубо и произволно отношение спрѣмо жителитѣ.

Романцитѣ мислѣха да намѣриятъ въ Бесарабия молдовска провинция, която жадува да се съедини съ „родината майка“.

Бесарабцитѣ, въпреки романския тероръ и инквизиция, не сж прѣстанали и нѣма да прѣстанатъ да протестираатъ.

Французитѣ военни, дошли отъ Бесарабия, извѣдватъ, че тамъ въ най-близко бждашето ще избухне въстание. А послѣдствията отъ него биха били ужасни за нещастната страна. Не били било по-лесно, за да се избѣгнатъ кръвопролитията, да се издаде се извърши въ Бесарабия, новъ международенъ контролъ, плебисцитъ? Той би показалъ, че 98 на сто отъ цѣлото насе-

ление, безъ разлика на раса и езикъ, иска, както и по-рано, да бжде руско.

Не напразно Братияно призна, безъ самъ да забѣлзва това, въ засѣданията на Конференцията за мира въ Парижъ, че плебисцитътъ въ Бесарабия би произнесалъ безапелационна присъда надъ романското господство. На въпроса на Лансингъ — кога ще бжде възможно да се даде на бесарабското население възможностъ да се изкаже, Братияноу, слѣдъ извѣстно колебание, отговори „Никога“, като оправда този отговоръ съ това, че никаква нужда отъ плебисцитъ не се чувствува.

Обаче, плебисцитътъ е неизбеженъ. Къмъ това заключение сж дошли струвани се, не малко членове на Конференцията за мира, може би въпреки, а може би и благодарение на извѣденията на романския министъръ-прѣседателъ“.

Германия и странитѣ подложени на плебисцитъ.

„Танъ“ (17.Х.) прѣдава едно съобщение отъ Берлинъ, споредъ което германското имперско и пруското правителства сж отправили една прокламация до населението въ странитѣ отъ бившата германска империя, които споредъ Версайския договоръ ще бждатъ подложени на плебисцитъ. Въ тази прокламация, двѣтъ правителства изказватъ твърдата си вѣра, че въпреки крайно неблагоприятния за Германия начинъ, по който ще стане гласуването, всички тѣзи земи ще останатъ германски. И приканва къмъ гласуване не само сегашнитѣ жители на заинтересованитѣ страни, но и всички родени и отраснали въ тѣхъ. Така всички ще изпълнятъ върховния си дългъ къмъ отечеството и германизма.

СВѢЩНИКЪ-СТЕМАРИСТЪ
прокуденъ отъ Добруджа, търси
вакантна енория.
Адресъ: Тутракански Окол.
Комитетъ, с. Юнуларъ (балбунареко)
за свещ. Бяновъ. 1—10

ПОЛОЖЕНИЕТО.

Министър-председателът ще позабави своето тръгване за Париж. Преди всичко той ще иска да изслуша доклада на част от делегацията, която се връща от вилата Мадрид. Той заяви на нашия редактор: „Не бих отишел в Париж, ако не съм сигурен, че ще се среща и говоря с видният държавник“. И той е много прав. „Да бжда затворник“ както по-рано, това не бих приел“. . . Г. Стамболийски трябва да си остане българин суров и коравъ. Съ работеще и низки поклонни ние не ще омилостивим

„Отъ Либър“, органът на г. Клемансо, продължава кампанията си против насъ. „Свободният“ човек на французкия министър-председател, отстоява съ страсть каузата на гърците. Всичко лошо, каквото може да се каже за насъ, е казано въ броя отъ 22 того, подъ надсловъ „Българският маниеръ“. И това става, когато оковитъ ни се слагатъ, когато ние едвамъ дъшаме, когато нашиятъ пулъкъ едва бие. Гръцката кауза е добръ защитена.

Повече отъ това наказание не ще получимъ. . . Но урока ние никога не ще забравимъ. Това добръ да се запомни.

Десетки законопроекта се работятъ отъ специални комисии. Съ тѣхъ се цѣли въздравянето на нашия общественъ и финансово-икономически и стопански животъ. Ние бихме искали тия законопроекта да бждатъ добръ проучени и првети, за да може, наистина, българскиятъ животъ да се заздрави и заякчи. Това ще стане на пукъ на събитиятѣ, които искаха да ни видятъ окончателно провалени. Съ трудъ и енергия, ние ще прѣвъзмогнемъ грозотинитѣ. До тогава и събитията ще иматъ по-друга насока. Тѣй България ще излѣзе съ честъ отъ положението и ще се наложи като факторъ, за което ще трѣба да се държи смѣтка и сериозна смѣтка.

Добруджанскиятъ великъ съборъ ще се събере въ столицата на 21 идущи ноември. Той ще има да се произнесе върху новата насока на добруджанското дѣло, съобразно новитѣ нужди, новото време. Да се подаваме на заблудения и да върваме на празни надежди, това е самоубийство за насъ, поробенитѣ, озлощенитѣ, сѣспанитѣ. Ние чакаме съ неподправена радостъ тази дата. Съ нея бждащото на Добруджа ще получи ново, по-надежно положение.

Изъ печата

„ЗОРА“ (бр. 146) като говори за „значението на борбата за руската столица“ завършва така:

„Задължаването на Германия да участвува въ блокадата протъ въ Съвѣтска Русия въ момента, когато Съгласието налага също такава блокада на самата Германия, открива желанието на съюзницитѣ, главно на Франция, да компрометира Германия прѣдъ очитѣ на руския свѣтъ и да осуети плана на нѣкои германски кръгове за споразумѣние и съюзъ съ Русия. До колко Германия ще изпълни това чествено задължение ще покаже близкото бждаще, известни признаци, обаче, даватъ да се прѣдвиди още отъ сега, че Германия ще откаже да участвува въ блокадата протъвъ Русия.“

„ВОЛЯ“ (бр. 135) като обяснява „длъгитѣ ни къмъ бѣжанцитѣ“, казва:

„Онова, което държавата не може да извърши, че го дознака общинската, дружествената и частната благотворителностъ. Навсѣкждѣ бѣжанцитѣ трѣбва да намиратъ добръ приемъ, да бждатъ настанавани и подпомагани. По тоя начинъ ще се смекчи тѣхната зла участь.“

ОКРЪЖНО

До Господа Прѣдседателитѣ на добруджанскитѣ околийски комитети и дружества, до Централния Добруджански Народенъ Съвѣтъ, за свѣдѣние.

Идеята за обединенето на Централния Добруджански Народенъ Съвѣтъ и Комитетитѣ ни, за честъ на двѣтѣ управителни тѣла, е напълно осъществена. Публикуваниятъ въ брой 20 на „Добруджански Гласъ“ протоколъ, е базата на това обединение.

Въ изпълнение на това постигнато споразумѣние и опълномощени отъ Съвѣта съ телеграмата му отъ 25 того подъ № 486 ние отъ негово и наше име ни канимъ на великъ добруджански съборъ, който ще се състои въ София на 21 ноември т. г. при слѣдния дневенъ редъ:

1) Отчети за досегашната дѣйностъ на Централния Добруджански Народенъ Съвѣтъ и на Комитета ни;

2) Приемане оставкитѣ и освобождаване отъ отговорностъ на двѣтѣ управителни тѣла;

3) Прѣципки на новитѣ политически условия около добруджанския въпросъ и съобразяване съ тѣхъ начертаване на нова програма за дѣйствие и

4) Изборъ на едно върховно управително тѣло и контролна комисия.

На събора ще присѣствуватъ:

1) Редовно избраниитѣ членове на двѣтѣ върховни управителни тѣла;

2) Делегатитѣ отъ втория Бабадашки съборъ;

3) Делегатитѣ присѣствували на третия Разградски съборъ и

4) Новоизбрани делегати на емигранти добруджанци, организирани въ дружества, по единъ делегатъ на 50 или частъ отъ 50 дружествени членове;

Като Ви се съобщава горнизложеното умоляваме съ Господине Прѣдседателю, да свикате, колкото е възможно по скоро дружествено събрание, на което да се избератъ делегати за великия добруджански съборъ.

Налага се ицо то всички дружества да бждатъ прѣдставени редовно на събора.

Избраниитѣ делегати трѣбва да носятъ редовни пълномощия, подписани отъ настоятелствата на респективнитѣ дружества.

Качеството на делегатитѣ на втория Бабадашки и третия Разградски събори ще се установи отъ оригиналнитѣ книжа, които ще прѣдставятъ двѣтѣ управителни тѣла.

За всички делегати сж обезпечени безплатно пктуване, квартира и храна.

Съ билети за безплатно пктуване ще се снабдятъ делегатитѣ отъ надлежитѣ дружества или бюра. Ако послѣднитѣ, по една или друга причина, не могатъ да издадатъ такива, своевременно и телеграфически да уведомятъ комитета ни, като съобщатъ и имената на делегатитѣ, за да имъ се изпратятъ отъ тукъ билети за безплатно пктуване.

Всички дружества да съобщатъ телеграфически на комитета ни, найкъсно до 12 ноември т. г. броя на делегатитѣ, които ще ги прѣдставяватъ на събора. Това е необходимо за да може комитета да осигури квартира за делегатитѣ. Централниятъ Добруджански Народенъ Съвѣтъ и Комитетитѣ ни ще иматъ грижата да уведомятъ за събора; първиятъ — делегатитѣ отъ Бабадашкия, а вториятъ — делегатитѣ отъ вътрѣшността присѣствували на Разградския съборъ.

гр. София, 28.X.1919 г. Отъ Върховния Добруджански Комитетъ.

Изъ страданията на добруджанци.

с. Заврътъ, 16 X 1919 год. Моля дайте гласностъ въ колонитѣ на защитника на нещастния добруджанецъ „Добруджански Гласъ“ на долнитѣ жестокости, вършени отъ „културната“ влашка полиция:

1. На 10 того събругата на фелдшера С. поискала да се изсели отъ Тутраканъ и да доде тукъ при мжжа си.

Полицаятъ се „съгласилъ“ да ѝ разрѣши, далъ ѝ нуждния билетъ. Госпожа С., млада жена на 32 год. се приготвила за пътъ къмъ България, като поканила зета си Гюргишъ отъ Тутраканъ да ѝ съпроводи до границата до село Турски Смиль. Гюргишъ заедно съ своята плѣменица на горната дата потеглили за Т. Смиль. Сигнали благополучно тамъ, посочили билета си на пограничния офицеръ-майоръ, който, като го прѣгледалъ, вземѣлъ се и съблазнително погледналъ госпожата. Майорътъ заповѣдалъ да затворятъ Гюргишъ въ единъ домъ, а жената оставилъ въ отдѣлна стая. Скотската страсть на зѣбра майоръ закишла, влиза при безщитната и нещастна жена и ѝ изнасилва. Писъкътъ на жената долиталъ до ушитѣ на зета ѝ, но той не можелъ да ѝ се притече на помощъ, защото го вардѣли войници. Майорътъ оставилъ жената въ стаята сама и замисналъ изъ село, та и войницитѣ да се гавратъ съ четъта ѝ. . .

2. Жена отъ с. Гарванъ, (селистренско), името на която забравихъ, на 9.X. т. г. отивайки на работа, цѣколко войници ѝ срѣщатъ, завличатъ ѝ въ окопитѣ и ѝ изнасилватъ. Друга жена отъ Тулча, Мария Николова, на 34 години имала разрѣшение да мине границата за България, пограничниятъ офицеръ-поручикъ, съ двама войника ѝ затворилъ въ канцеларията си и ѝ изнасилвалъ.

3. Дѣв жени отъ Тутраканъ издѣйствували разрѣшение да минатъ границата прѣзъ Т. Смиль. Въ 10 часътъ сутринята на 12 того отишли въ Т. Смиль, заедно съ багажа си. Пограничния офицеръ — онзи зѣбрь майоръ, който поруга чествата на г-жа С., искалъ да стори същото и съ тѣзи дѣв жени. Не позволилъ да минатъ границата същия денъ, но съ разни угорки имъ обѣщалъ да стори това, ако останатъ за другия денъ. Женитѣ, безъ да знаятъ скотскитѣ замисли на майора, се съгласили, а още повече били дали много скжпо за донасянето на багажа си и нѣмалъ срѣдствата да се върнатъ обратно. Женитѣ се съгласили да останатъ за другия денъ, като мислили, че ще пощуватъ въ селото при довнати, обаче майора не позволилъ това, когато женитѣ се на-

пѣтили да отидатъ въ селото. Майорътъ наредилъ да ношуватъ сами въ училището, женитѣ схванали скотскитѣ замисли на зѣбра и не искали да отидатъ и ношуватъ въ училището. Часътъ вече билъ 4 и подсл. обѣдъ, женитѣ за да запазятъ своята честъ и тази на българката, оставили багажа си и избѣгали обратно въ Тутраканъ. Багажътъ и до днесъ се търкаля въ канцеларията на майора.

4. Власитѣ мразятъ или по-право се боятъ отъ всички българско въ Добруджа. На 12 того момчето на тутраканския гражданинъ Шивачовъ на 12 години насѣло на главата си българска (войнишка) шапка. Срѣщналъ го влашкиятъ полицай, зель му шапката, стжпкалъ ѝ съ краката си и откаралъ дѣтего въ сигуранцията, гдѣто го билъ съ прѣчка по раѣтитѣ, краката и гдѣто завърналъ. Дѣтего окървавило и голо-голово си отишло у тѣхъ съ насивѣли меса.

5. Или Ивановъ на 14 год. отъ с. Антимово, чието писмо до брата му Гуни, ви изпратихъ прѣди нѣколко дни, на 9 т. мѣсець билъ изкаранъ ангария да работи на казармитѣ въ Тутраканъ. Войницитѣ го толкова били, че слѣдъ два дневно лежане на легло — повръщаше кръвъ, се поминалъ.

6. Жени и дѣца се изкарватъ отъ селата да чистатъ, мажатъ и красятъ казармитѣ. Войницитѣ, които наглеждатъ тази работа сж съ неограничени права. Тѣ разполагатъ съ чествата и живота на женитѣ, момичетата и дѣцата, които имъ сж прѣдадени.

Настанали сж времена за българското население, въ Добруджа по-страшни и ужасни отъ ония на кърджалиитѣ и даалитѣ. . .

7. Обявено е, че имотитѣ и покщичината на всички „избѣгали“ — нагонени български ще се конфискуватъ отъ държавата.

Власитѣ като „осигуриха“ Южна Добруджа, започнаха да си показватъ остриятъ и отровни рога и на любимитѣ си турци: Хаджи Ахмедъ, Рашидъ Яа и братъ му Мустава отъ с. Кюсе Абди. Най-виднитѣ, състоятелни и порядъчни турци сж бити до смъртъ, по причина, че не се съгласявали да подадатъ декларация, че сж ромжиски поданица.

Животътъ на добруджанското население, безъ разлика отъ каква народностъ е, отъ единъ мѣсець насамъ е непоносимъ. Населението тамъ отъ денъ на денъ чака и посрѣща само грозотии, мжки и изтезания. . .

Съ скръбъ на сърдцето и тъга въ душата пиша: К. Симеоновъ.

ХРОНИКЪ

— За прѣдстоящия великъ добруджански съборъ се правятъ приготовления Тамъ ще се изнесатъ болкитѣ и нейзримо голѣмата печалъ на добруджанското население, които останаха чужди на великитѣ сили.

— Бѣжанци постоянно принждатъ Тѣхната участь не се подава на очѣи Държавата прави каквото може. Крайжелателно е обаче, да се притече на мощъ и частната инициатива.

— Съ идването на грѣцкитѣ вой въ Ксанти и съ патоглеването на наши войски извъ Бѣломорието, закрьстоса грѣцки агенти, разни „народни прѣдстатели“, които, като не се задоволяватъ правятъ интриги прѣдъ новитѣ власти мѣстното население, се опитватъ дори възбуждатъ духоветѣ верѣдѣ мѣстолско население отсамъ новата граница Това имъ е по-лесно сега, когато команданта на Ксанти е грѣкъ и, като по-лѣзницитѣ, така и по открититѣ листи и прѣдъ новитѣ власти изобщо, улесненъ има само за грѣцитѣ и тѣхнитѣ протези и агенти. Настаняването на грѣцкитѣ и ски въ Ксанти се придружава съ най-улено разпространявани клевети за български жестокости надъ мѣстолманското население въ Кърджали. Пашмаклъ и Ег Деве, къмъ които грѣцитѣ отдавна отпрарили погледъ. Тия грѣцки маневрени резултатъ отъ настаняванитѣ въ Ксанти и другагдъ, не ще успѣя обаче, да прѣвѣчатъ никои здрави солманоски елементи, които въ тѣси връзки и въ приятелското държане съ българитѣ, виждатъ единствена гаранция за своето бждаще, свобода и честъ.

— Царибродскиятъ, Трънскиятъ Босилградскиятъ народни комитети ни мѣлятъ да разгласимъ слѣдното:

По поводъ инсинуацията на югославянското бюро на печата отъ 18 т. м. д чуждестранния печатъ, че българскитѣ власти сж тероризирали населението и отстжпениитѣ на Сърбия, по проекто-договоръ за миръ, български територии отъ западъ България, като го принуждавали да напуска роднитѣ си мѣста и да се изсели въ вътрѣшността на България, народнитѣ комитети на Царибродско, Трънско и Босилградско за скщитѣ области, отъ името на това население, което ни е избралъ и натоварило да дѣйствуваме отъ неговимъ съобразно националитѣ му чувства заявяваме, че разгласеното отъ югославянското бюро на печата е най-долна лажъ която не отговаря на истината.

Всичко, което е вършено до сега и което ще се върши за напредъ като отчаянъ протестъ срѣщну послѣгателствата върху националитѣ чувства на населението на тия области, е вършено и ще е върши по желанието на самото население

За хиляденъ пътъ заявяваме, че между това население нѣма нито единъ сърбинъ, че то е чисто българско и такова ще си остане.

— Ново добруджанско дружество Въ гр. Ямболъ се образувало добруджанско дружество „Добруджа“, членоветѣ му сж добруджански емигранти и бѣжанци Пожелаваме успѣхъ на новото дружество

На 13 т. м. Нено Неновъ отъ с. Сарсапаръ, билъ заловенъ, арестуванъ и битъ за гдѣто синъ му Георги Неновъ, взелъ годеницата си Бойка Радева отъ с. Сел и се вѣнчалъ въ България.

— Комисията за бѣжанцитѣ въ Офля моли всички учреждения, завѣдени работилници и частни лица които се интересуватъ за нѣкои работи въ свързъ съ бѣжанцитѣ, да се отнасятъ направо д прѣдседателя на сѣщата, а не до другъ учреждения. Сжщото да вършатъ и самитѣ бѣжанци, които иматъ нужда отъ нѣщо

— Чехската колония тържественно отпразднува на 28 того първата годишнина отъ освобождението на братския чехски народъ. Вечерята въ бирария „Батембергъ“ до късно продължи интимната срѣща между български и чехи. Г-нъ Владимиръ Онекъ казъ много мила и топла дума за братския български народъ. Отъ душа и сърдце поздравяваме чехския народъ въ лицето на чехската колония.

— Цѣната на вѣстницитѣ. Поради голѣмото покачане цѣната на хартитята отъ 1 ноември т. г. вѣстницитѣ ще се продаватъ по 30 ст. екземпляра.

— Въ сжбота, на 1 ноември, театрътъ „Родина“ открива сезона си въ театрътъ „Одеонъ“ съ многоазѣтната драма на Херманъ Хайерманъ — „Гибельта на Надежда“ въ 4 дѣйствиа.

Акц. Дружество печатница „Добруджа“ ул. Алабаница 16 — София. Телефонъ 1163